3 Μαρτίου 2020

Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων: Μην υποτιμήσεις επιπόλαια τη δύναμη της μετάνοιας!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας

Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων.

Συνέχεια από: http://www.diakonima.gr/?p=483965

Βλέπεις ότι είναι πολύ ωφέλιμο πράγμα η εξομολόγηση;
Βλέπεις ότι σε όσους μετανοούν χαρίζεται η σωτηρία;

Και ο Σολομών έπεσε στην αμαρτία.

Αλλά τι είπε: «Ναι, έπεσα αλλά στη συνέχεια μετανόησα» (Παροιμ. 24, 32).

Και ο βασιλιάς της Σαμάρειας Αχαάβ έπεσε σε μεγάλη παρανομία και έγινε από τους πιο μεγάλους ειδωλολάτρες. Έγινε φονιάς προφήτη.
Ζούσε χωρίς ίχνος ευσέβειας και επιθυμούσε να αρπάξει ξένα αμπέλια και χωράφια.

Αλλά τότε που ο Αχαάβ προκάλεσε τον φόνο του Ναβουθαί, με τη μεσολάβηση της Ιεζάβελ, μόνο με το να έρθει ο προφήτης Ηλίας και να τον απειλήσει, έσκισε τα ρούχα του και ντύθηκε σάκκο. (πρβλ. Γ’ Βασ. 20,27).

Και τι είπε ο φιλάνθρωπος Θεός στον Ηλία; «Βλέπεις πως ήρθε σε συναίσθηση της παρουσίας μου και κατανύχτηκε ο Αχαάβ;» (Γ’ Βασ. 20, 29).

Γιατί ήθελε με αυτά τα λόγια να εμπνεύσει στο φλογερό ζήλο του προφήτη, τη συγκατάβαση για τη μετάνοια του φονιά.
Δεν θα του κάνω, λέει, κακό όσο ζει.

Και ενώ επρόκειτο και μετά από τη συγχώρεσή του, να μην απομακρυνθεί ο Αχαάβ από την κακία, τον συγχωρεί Εκείνος, ο μόνος που χαρίζει την άφεση και τη συγνώμη.

Γνώριζε βέβαια ο Θεός το τι θα έκανε στη συνέχεια ο Αχαάβ.
Αλλά Εκείνος του δώριζε τώρα τη συγχώρεση, αδράχνοντας την κατάλληλη στιγμή, κατά την οποία ο Αχαάβ έδειξε μεταμέλεια.

Γιατί αυτό είναι χαρακτηριστικό δίκαιου δικαστή, να αντιμετωπίζει χωριστά κάθε αδίκημα και να το δικάζει σύμφωνα με τις συνθήκες που διαπράχτηκε και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες επιδείχτηκε η μεταμέλεια.

Ο Ιεροβοάμ επίσης στεκόταν μπροστά στο βωμό και θυσίαζε στα είδωλα.
Και τη στιγμή που άπλωσε το χέρι του για να διατάξει να συλλάβουν τον προφήτη που τον έλεγχε, ξεράθηκε το χέρι του.

Γνωρίζοντας όμως, εμπειρικά πια, γιατί του συνέβη αυτό, είπε: «Προσευχήσου στον Κύριο για μένα» (πρβλ. Γ’ Βασ. 13,6).
Και επειδή αυτά τα λόγια τα είπε με μετάνοια, αποκαταστάθηκε το παράλυτο χέρι του.
Αν λοιπόν ο προφήτης γιάτρεψε τον Ιεροβοάμ, άραγε δεν είναι σε θέση ο Χριστός να γιατρέψει και σένα και να σ’ ελευθερώσει από τις αμαρτίες σου;

Ξεπέρασε και ο Μανασσής κάθε βαθμό παρανομίας.
Πριόνισε τον προφήτη Ησαΐα, μιάνθηκε με την πίστη και τη λατρεία των ειδώλων και γέμισε την Ιερουσαλήμ με πλήθος από αθώα θύματα (πρβλ. Δ’ Βαο. 4, 16).

Αλλά όταν μεταφέρθηκε αιχμάλωτος στη Βαβυλώνα, εκεί, όσο τα βάσανά του γίνονταν μεγαλύτερα, τόσο βαθύτερη γινόταν η συντριβή και η μετάνοιά του, ώστε θεραπεύτηκε.

Λέει λοιπόν η Αγία Γραφή: «Ταπεινώθηκε ο Μανασσής ενώπιον του Κυρίου, προσευχήθηκε και ο Κύριος τον άκουσε και του χάρισε πάλι τη βασιλεία» (πρβλ. Β’ Παρλ. 33, 12-13).

Και αν σώθηκε με τη μετάνοια εκείνος που πριόνισε τον προφήτη, εσύ που δεν έκανες κάτι τόσο φοβερό, δεν θα σωθείς;
Το νου σου λοιπόν, να μην υποτιμήσεις τόσο επιπόλαια τη δύναμη της μετάνοιας.

Απόσπασμα από το βιβλίο, “Κατηχήσεις”, του Αγίου Κυρίλλου Ιεροσολύμων, “Κατήχηση β’”. Έκδοση Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου, Καρέας.